

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014007
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014007.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému F. L. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11.7.2019 odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného F. L. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. apríla 2019, sp.zn. 3T/15/2019 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný F. L. - nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom N. nad H., V. I. XX/XXX, t.č. Ústav na výkon väzby v Ilave

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 odsek 2, ods.4, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného F. L. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.4.2019, sp.zn.3T/15/2019 bol obžalovaný F. L. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, pretože dňa 06.11.2018 v čase o 03.55 hodine v F. na parkovisku na ul. E., pri otoči autobusov, nezisteným predmetom rozbil sklenú výplň pravých predných dverí tu zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. H. O., Y.: F., H. rok výroby 2009, vnikol do vozidla a prineseným skrutkovačom demontoval tri kusy skrutiek na zabudovanom autorádiu zn. V. v hodnote 750,- eur v úmysle toto odcudziť, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko bol počas tohto konania na mieste vyrušený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trenčín a následne pri pokuse o útek touto hliadkou zadržaný.

Bol za to odsúdený podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s tým, že podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmena a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému zároveň uložil trest prepadnutia vecí: vreckového nožika červenej farby, skrutkovača čiernej farby, 1 kus čelovej baterky zn. M. T. čierno-červenej farby, X kus kukly na hlavu čiernej farby, 1 kus bielej textilnej rukavice, 1 kus zeleno-šedej textilnej rukavice a 1 kus vysielacky oranžovo-čiernej farby zn. N.. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bol poškodený C. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V.-H., H. XXX, odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný F. L. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste a prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania poukázal na to, že obžalovaný bol v minulosti 6-krát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V minulosti bol odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť, medzi iným aj za trestný čin krádeže. Spočiatku bola pri odsúdeniach daná obžalovanému F. L. šanca v podobe odsúdení nespojených s výkonom trestu odňatia slobody, avšak ani tieto tresty nevedli k náprave páchatel'a a aj napriek tomu sa následne opakovane dopúšťal trestnej činnosti, čo viedlo k ukladaniu nepodmienečných trestov odňatia slobody. U páchatel'a s takouto kriminálnou minulosťou nie je namieste, aby súd neprihliadol na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písmeno m) Trestného zákona, pretože sa to prieči individuálnej aj generálnej prevencii. Za použitia citovanej priťažujúcej okolnosti by došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby na úroveň 5 rokov a 4 mesiace, kde prokuratúra navrhla uloženie trestu obžalovanému. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život, predchádzajúce odsúdenia, považuje rozhodnutie súdu o neuplatnení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona za neprimerane mierne. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že u obžalovaného už možno hovoriť o špeciálnej recidíve, pričom ani predošlé odsúdenia nevedli k jeho náprave. S poukazom na konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu, s prihliadnutím na povahu a charakter konania obžalovaného, možno konštatovať, že uložený trest nezodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, ani neodradzujú ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti neposilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto nemôže plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu. Na základe uvedeného odvolaciemu Krajskému súdu v Trenčíne navrhol, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil v odvolaním napadnutej časti rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 3T 15/2019 zo dňa 23.04.2019 a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 212 odsek 4, § 37 písmeno m, § 38 odsek 4 trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný F. L. napadol odvolaním citovaný rozsudok okresného súdu pre nesprávnosť výrokov o vine a o uložených trestoch. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu doslovne uviedol: „Obžalovaný považujem napadnutý rozsudok za nezákonný, nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný. Podľa mojej mienky nebolo počas hlavného pojednávania vykonaným dokazovaním preukázané, že by sa skutok mal stať tak, ako je to opísané vo výrokovej časti rozsudku a že by som ho mal v opísanom rozsahu spáchať. Obžalovaný taktiež namietam právnu kvalifikáciu skutku. V súvislosti s konkrétnymi dôvodmi svojho odvolania poukazujem obžalovaný na nasledovné skutočnosti. Ak súd ako jeden z reťazca dôkazov uvádza, že obžalovaný som sa sám mal priznať, že som sa pokúsil odcudziť autorádio a že som potreboval peniaze na nový kotol, tak obžalovaný tieto skutočnosti nerozporujem. Podľa môjho názoru však na základe uvedeného nie je možné dospieť k záveru, že by som mal spáchať daný skutok vlámaním a to aj vo svetle vykonaného dokazovania v celom jeho rozsahu. Ako to uvádza aj samotný súd, svedkovia zhodne uviedli, že ma nevideli rozbíjať okno na danom automobile. Dokonca svedkovia B.. Z. a B.. D., ako príslušníci Policajného zboru uviedli, že miesto, kde sa skutok stal (sídliisko C.), je miestom so zvýšeným páchaním trestnej činnosti. Ostatne, aj v daný deň vykonávali hliadku v tejto oblasti z dôvodu zvýšenej miery kriminality. Nie je tak nič nezvyčajné, že na sídlisku C. dochádza aj ku krádežiam automobilov alebo ich vybavenia. Výpovede svedkov tak nie sú bez existencie dôvodných pochybností spôsobilé preukázať, že by som obžalovaný mal skutok spáchať vlámaním. Rovnako chcem obžalovaný poukázať na to, že súd síce uvádza,

že sa po skutku našiel nožík so stopou mojej DNA, avšak tu chcem poukázať na to, že priamo vo vozidle našiel skrutkovač, na ktorom sa podľa záverov znaleckému posudku nachádzala DNA stopa minimálne troch osôb. Nakoľko uvedený skrutkovač nepatrí poškodenému, ktorý uviedol, že vo vozidle mal len teleskopický obušok, je vysoko pravdepodobné, že vo vozidle mohli byť predou mnou aj iné osoby, nakoľko samotný skrutkovač mi taktiež nepatrí a neviem, ako sa do vozidla dostal. Ak teda vo vozidle podľa všetkého boli aj iné osoby, čomu nasvedčuje DNA nájdená na skrutkovači, jediným vysvetlením, ako sa do vnútra mohli dostať (nakoľko poškodený neuviedol, že by bol skrutkovač jeho) je to, že museli predou mnou rozbiť bočné okno auta. Uvedená skutočnosť teda podstatným spôsobom narúša konštrukciu súdu, že by sled priamych a nepriamych dôkazov mal jednoznačne preukazovať, že som sa do vozidla vlámal. Toto tvrdenie rozhodne nie je pravdivé, pričom súd sa v písomnom vyhotovení tejto, pre konanie nesmierne dôležitej skutočnosti, vôbec nevenoval a nijak nevysvetlil, prečo na ňu neprihliadol a selektívne uviedol len dôkazy, ktoré sa mu hodili. Takýto postup pritom robí napadnuté rozhodnutie aj nepreskúmateľným, nakoľko obžalovaný neviem priamo konfrontovať myšlienkové pochody a úvahy súdu, ktorými sa vyporiadal s touto skutočnosťou. Ak ďalej súd uvádza, že spoločnosť U. plus s.r.o. je objektívne spôsobilá určiť výšku škody, tak aj tu sa podľa obžalovaného jedná o tvrdenia, ktoré sa nezakladajú na pravde. Uvedená spoločnosť síce v rámci svojho predmetu podnikania má aj kúpu a predaj ojazdených motorových vozidiel a ich súčiastok, no sama osebe táto skutočnosť nepreukazuje, že by sa zo strany tejto spoločnosti malo jednať o objektívne určenú výšku škody, obzvlášť ak bola výška škody spochybnená. V prvom rade, u uvedenej spoločnosti možno pochybovať o objektívnosti z toho dôvodu, že sa venuje predaju auto-moto súčiastok, pričom však nie je znalcom alebo inou odborne zdatnou osobou, ktorá by objektívne mohla určiť hodnotu niekoľkoročného autorádia, nakoľko pri stanovení hodnoty mohli do hry vstúpiť rôzne faktory, ako miera opotrebenia rádia, aktuálny dopyt po autorádiách tohto druhu a pod. Z doloženého odborného vyjadrenia pritom nie je vôbec jasné, akým spôsobom dospela spoločnosť U. D. s.r.o. k stanovenej hodnote autorádia a takto vyhotovené odborné vyjadrenie je tak nepreskúmateľné a podľa mojej mienky aj nepoužiteľné pre účely konania, nakoľko nejaví žiadny znaky objektívnosti. To, že hodnota autorádia nebola (resp. že existujú veľké pochybnosti o jej správnom určení) stanovená v správnej výške, spochybňujú aj inzeráty uverejnené na internete, ktoré boli predložené počas konania a z ktorých jednoznačne vyplýva, že cena obdobných rádii je niekoľkonásobne nižšia. Súd sa však s týmito tvrdeniami opäť vôbec nevyporiadal, napriek tomu, že dôvodne spochybňujú výšku spôsobenej škody, ktorá má priamy vplyv na správnu právnu kvalifikáciu skutku. Aj tu tak možno hovoriť o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia súdu a jeho nezákonnosti. Obžalovaný sa ďalej chcem vyjadriť aj k odmietnutiu výsluchu navrhovaného svedka, p. K. N.. Súd uvádza, že ho odmietol vypočuť z dôvodu, že má údajne ísť o vymyslenú osobu, najmä s poukazom na moje predchádzajúce tvrdenia, pri ktorých som danú osobu nespomenul. Je pravdou, že som uvedeného svedka uviedol až pred hlavným pojednávaním a nie počas prípravného konania. Na druhej strane, pri mojich prvotných výpovediach, pri ktorých som vec opisoval odlišným spôsobom, som meno tohto svedka nespomenul z viacerých dôvodov. Jedným z nich bolo to, že krátko po skutku som bol v emočnom šoku a moje tvrdenia, ktoré som uviedol pri a po policajnom zákroku a tiež aj pri úkonoch, ktoré nadväzovali na moje zadržanie, boli vykonané vplyvom tohto šoku a taktiež vplyvom, podľa môjho názoru nedôvodne tvrdého zákroku službu konajúcich príslušníkov PZ. Rovnako som v danom čase ešte nemal obhajcu a nemal som priestor sa s ním radiť, pričom ako právny laik som si tak neuvedomoval následky svojho konania. V neposlednom rade som taktiež nechcel uvedeného svedka do tejto veci vôbec zaťahovať. Až pred hlavným pojednávaním som si tak v plnej miere uvedomil, aké následky mi hrozia a preto som ho ako prostriedok pre preukázanie mojich tvrdení uviedol až neskôr. Som pritom toho názoru, že tento svedok by vedel v plnej miere preukázať, že moje tvrdenia ohľadom toho, že bočné sklo na automobile bolo rozbité už pred mojím príchodom sú pravdivé, čo podporujú aj ďalšie skutočnosti, ako N. nájdená na skrutkovači, zvýšená miera páchania trestnej činnosti na sídlisku C. či to, že svedkovia uviedli, že nevideli, že by som mal rozbiť bočné sklo na aute. Súd zároveň podľa môjho názoru nemôže konštatovať, že by osoba svedka bola vymyslená bez toho, aby si minimálne v registri obyvateľov Slovenskej republiky preveril jeho existenciu, obzvlášť, ak ide o preukázanie okolností nesmierne dôležitej pre právne posúdenie skutku a ide tak o svedka, ktorý je pre mňa ako obžalovaného svedkom kľúčovým. Odmietnutím vypočutia uvedeného svedka tak podľa môjho názoru bolo podstatným spôsobom zasiahnuté do môjho

práva na spravodlivé súdne konanie a to bez ohľadu na to, kedy bola výpoveď svedka navrhnutá. Tu ešte zdôrazňujem, že svedka som navrhol ešte pred konaním hlavného pojednávania a nie v jeho závere, čo by mohlo naznačovať, že sa z mojej strany jednalo o obštrukčné jednanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti som preto presvedčený, že v danej veci nie je bez dôvodných pochybností možné konštatovať, že by som obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to opísané vo výrokovej časti

rozsudku. Tvrdenia súdu o tom, že by ma zo spáchania skutku formou vlámania usvedčoval celý rad na seba nadväzujúcich dôkazov sú nepravdivé, nakoľko: svedkovia zhodne uviedli, že nevideli, že by som rozbíjal okno, sídlisko C. je miestom so zvýšeným výskytom majetkovej trestnej činnosti týkajúcej sa osobných automobilov, vo vozidle sa našiel skrutkovač s N. iných osôb, nedošlo k vypočutiu svedka, ktorý by potvrdil moju verziu udalostí. Všetky uvedené skutočnosti tak vyvracajú tvrdenia súdu uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ak by aj odvolací súd bol toho názoru, že tvrdenia prvostupňového súdu nevyvracajú v plnom rozsahu argumenty uvedené v odvolaní, obžalovaný som presvedčený, že tieto tvrdenia minimálne dôvodne spochybňujú. Tu pritom poukazujem na zásadu "in dubio pro reo", ktorá musí byť v trestnom konaní aplikovaná. Nie je totiž možné a právne akceptovateľné z domniek súdu, nech sa mu aj javia reálne, pristúpiť ku konštatovaniu, že čin bol spáchaný určitým spôsobom (v tomto prípade vlámaním), ak vo veci existuje viacero pochybností, ktoré súd ničím nevysvetlil (viď. napr. skrutkovač s N. iných osôb) a ktoré dôvodne spochybňujú údajný na seba nadväzujúci reťazec dôkazov. Súd rovnako ničím nevysvetlil, prečo bez ďalšieho prijal výšku škody stanovenú bežným predajcom nespôsobilým na odborné určenie výšky škody (ktorá bola taktiež určená bez akéhokoľvek vysvetlenia a uvedenia podmienok z ktorých sa pri určení výšky škody vychádzalo), ak bolo preukázané formou inzerátov, že cena autorádií obdobných tomu, ktoré sa nachádzalo v automobile je niekoľko násobne nižšia a to až pod hranicou malej škody. V prípade preukázania tohto tvrdenia by taktiež bolo nevyhnutné zmeniť právnu kvalifikáciu skutku. Obžalovaný tak v postupe súdu vidí viaceré pochybenia, ktoré viedli k tomu, že som bol odsúdený na základe nesprávne určenej právnej kvalifikácie trestného činu a ktorých nápravy sa domáham prostredníctvom podaného odvolania. Nad rámec uvedeného ešte obžalovaný dopĺňam, že vo veci bola odmietnutá moja námietka zaujatosti, ktorú som mal údajne uviesť oneskorene. Uvádzam, že svoju námietku som uviedol na prvom procesnom úkone (hlavné pojednávanie dňa 23.04.2019), ktorý nasledoval potom, ako mi pri rozhodovaní o väzbe zo dňa 26.02.2019 bolo uvedené, že dôjde k odmietnutiu môjho návrhu na vykonanie dokazovania (výsluchu Ā. N.). Preto som toho názoru, že námietka nebola uplatnená oneskorene a mala byť riadne preskúmaná a až na základe toho o nej malo byť rozhodnuté. Za tejto situácie tak podľa môjho názoru existujú dôvodné pochybnosti či vo veci rozhodoval a bude rozhodovať nezaujatý súd. Z uvedených dôvodov však obžalovaný žiadam, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín, zo dňa 23.04.2019, sp. zn. 3T/15/2019, vo výroku o vine a výške trestu a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie alebo sám vo veci rozhodol tak, že zohľadní tvrdenia obžalovaného a rozhodne podľa správnej právnej kvalifikácie skutku“.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným na okresný súd dňa 23.05.2019. Obhajca v ňom poukázal na to, že nemôže s argumentáciou prokurátora v žiadnom prípade súhlasiť. V prípade, ak by na ňu bolo pristúpené, hrozilo by mu uloženie trestu, ktorý by nemal nič spoločné s prokurátorom zmienenou proporčionalitou trestu. V tejto súvislosti poukázal na dlhodobu problematické právne posudzovanie skutku, za ktorý bol odsúdený v zmysle § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, keďže existuje pomerne veľký počet právnych názorov, ktoré nesúhlasia so

stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré viedlo k tomu, že trestné činy krádeže spáchané vlámaním, pri ktorých došlo k spôsobeniu škody vyššej ako je škoda malá, sú posudzované podľa uvedených ustanovení Trestného zákona. Prokurátor síce odkazuje na jeho minulosť, no on je jednoznačne toho názoru, že aj trest vo výške 3 rokov by v prípade jeho právoplatného uloženia (keďže si podal odvolanie), bol viac ako dostatočný vzhľadom na všetky okolnosti danej veci. Poukázal na to, že trest, ktorý by mu na základe návrhu prokurátora mal byť uložený, t. j. dolná hranica na 5 rokov a 4 mesiace sa približuje trestu, ktorý bol nedávno uložený v mediálne známom prípade osobe, ktorá pri pouličnej bitke brutálne napadla osobu z W., pričom následkom tohto napadnutia bola smrť napadnutého. Považuje za absurdné a v rozpore s elementárnou spravodlivosťou, ak by mal za pokus o krádež autorádia dostať takmer rovnaký trest, ako osoba, ktorá brutálnym spôsobom pripravila druhého (aj keď neúmyselne) o život. Rozhodnutie a úvahy súdu, ktoré ho viedli k tomu, aby neprihliadal na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona tak považuje v celom rozsahu za správne a preto žiada, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Prokurátorka nadriadenej Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu poukázala na správne dôvody odvolania prokurátora pokiaľ ide o výrok o treste, a preto na podanom odvolaní v neprospech obžalovaného zotrvala. Navrhla preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložiť obžalovanému F. L. prísnejší trest odňatia slobody so zaradením

do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

O. obžalovaného a obžalovaný F. L. na verejnom zasadnutí krajského súdu zotrvali na podanom odvolaní a navrhli rozhodnúť spôsobom v ňom uvedeným a zároveň odvolanie prokurátora navrhli ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora a obžalovaného F. L. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 11.7.2019 na podklade podaných odvolaní prokurátorom a obžalovaným, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 3.6.2019, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t. j. obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine a teste a prokurátorom napadnutého výroku o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného F. L. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného F. L., ale najmä o svedecké výpovede poškodeného C. W., svedkov B.. G. D. a B.. G. Z., prečítaním znaleckého posudku KEÚ Košice sp. zn. ČES:PPZ:KEU-KE-EXP2018/2640 zo dňa 19.12.2018, a tiež aj o listinné dôkazy a z nich najmä odborné vyjadrenie spoločnosti U. plus, s.r.o., zápisnice o vydaní veci zo dňa 6.11.2018, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania, ale naopak, označené dôkazy vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného F. L. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného F. uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného súdom prvého stupňa, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd však zistil, že súd prvého stupňa pochybil pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému F. L. a určení jeho výmery postupoval v rozpore so zákonom. Obžalovanému totiž uložil trest odňatia slobody mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V nadväznosti na skutkové zistenia a právne posúdenie konania obžalovaného ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. súd prvého stupňa pri správnom postupe podľa trestnej sadzby stanovenej podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v rozpätí od 3 až do 10 rokov, a po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. v dôsledku zistenej jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený) a pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti mal ukladať obžalovanému F. trest odňatia slobody podľa takto upravenej (zvýšenej) trestnej sadzby v rozpätí od 5 rokov a 4 mesiacov (t. j. od 64 mesiacov) až na 10 rokov, teda trest odňatia slobody najmenej vo výmere 64 mesiacov (t.

j. 5 rokov a 4 mesiace). Trest odňatia slobody uložený obžalovanému F. L., vzhľadom k nesprávnemu nepoužitiu aj ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák. (potom aj § 38 ods. 4 Tr. zák.), vo výmere 3 rokov bol preto v rozpore so zákonom uložený pod dolnú hranicu takto upravenej (zvýšenej) trestnej sadzby.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr.por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a pochybenie súdu prvého stupňa napravil tak, že uložil obžalovanému F. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace. Takto stanovený trest zodpovedá podľa odvolacieho súdu všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zistenej príťažujúcej okolnosti, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného F. L. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože už jeho zaradenie do tohto ústavu súdom prvého stupňa bolo správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (výroky pod bodom I. tohto rozsudku).

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol v neprospech obžalovaného F. L. je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené. Nezistil totiž dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania nielen vo výrokoch o jeho vine, o uložených trestoch (odňatia slobody a prepadnutia veci) a o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, ale ani vo výroku o náhrade škody, ktorý je vecne správny a v súlade s ustanovením § 288 ods. 1 Tr. por. Odvolanie obžalovaného F. L. preto ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (výrok pod bodom II. tohto rozsudku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.